

Główne argumenty:

1. W odniesieniu do pierwszego zarzutu Komisja uważa, że takie opodatkowanie stawia w gorszej sytuacji osoby decydujące się na opuszczenie terytorium Portugalii, gdyż wprowadza odmienne traktowanie tych osób w porównaniu z tymi, które pozostają w kraju. Komisja uważa, że odsunięcie w czasie opodatkowania w przypadku zysków pochodzących z wymiany udziałów nie powinno być zastrzeżone dla sytuacji, w których podatnik pozostaje rezydentem na terytorium Portugalii, w odróżnieniu od sytuacji, gdy podatnik przenosi swoją rezydencję do innego państwa EOG. Zatem utrzymywane w tym względzie przez art. 10 CIRS rozróżnienie jest niezgodne z art. 21 TFUE, 45 TFUE i 49 TFUE oraz art. 28 i 31 porozumienia EOG. Ponadto ochrona wpływów z podatków wynikających z zaległych dochodów powinna być zagwarantowana zgodnie z zasadą proporcjonalności, potwierdzoną w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości. W niniejszym sporze Komisja uważa, że portugalskie przepisy wykraczają poza to, co konieczne do osiągnięcia zamierzonych celów w postaci wydajności systemu podatkowego i że omawiane przepisy powinny wprowadzać tę samą zasadę bez względu na to, czy osoba fizyczna zachowa miejsce zamieszkania na terytorium Portugalii.
2. W odniesieniu do drugiego zarzutu Komisja utrzymuje, że uprawnienie przysługujące na podstawie art. 38 CIRS nie powinno być, w świetle postanowień art. 49 TFUE i art. 31 porozumienia EOG, zastrzeżone dla przypadków, w których spółka otrzymująca aktywa ma siedzibę spółki lub faktyczny zarząd w Portugalii. Komisja uważa, że Portugalia powinna stosować tę samą regułę niezależnie od tego, czy osoba prawna, na której rzecz zbyto aktywa i pasywa, ma siedzibę spółki lub faktyczny zarząd na terytorium Portugalii, czy poza nim. Z tych samych powodów, które przedstawiono w związku z pierwszym zarzutem, Komisja uznaje, że art. 38 CIRS wykracza poza to, co konieczne do osiągnięcia zamierzonych celów w postaci wydajności systemu podatkowego. Zdaniem Komisji podatnicy korzystający ze swobody przedsiębiorczości w drodze zbycia aktywów i pasywów za granicę w zamian za udziały w przedsiębiorstwie niebędącym rezydentem nie mogą podlegać wcześniejszemu opodatkowaniu, niż to obowiązujące osoby przeprowadzające takie transakcje z przedsiębiorstwem mającym siedzibę w Portugalii.

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 3 września 2014 r. w sprawie T-113/11 Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 18 listopada 2014 r. przez Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.

(Sprawa C-519/14 P)

(2015/C 016/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (przedstawiciele: adwokaci M. Loschelder i V. Schoene)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Niderlandów i Nederlandse Zuivelorganisatie

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 1122/2010 z dnia 2 grudnia 2010 r. rejestrującego w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Gouda Holland (ChOG)] ⁽¹⁾;
- posiłkowo, odesłanie sprawy do Sądu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu przed Sądem i w postępowaniu odwoławczym;

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut Pierwszy: Sąd stoi na stanowisku, że wnoszący odwołanie nie ma interesu prawnego, ponieważ zaskarżone rozporządzenie zawiera informację, że „gouda” jest nazwą rodzajową. Tymczasem sporne sformułowanie, którym posłużono się w rozporządzeniu rejestrującym ma wyłącznie charakter tautologii. W konsekwencji, wbrew stanowisku Sądu, stwierdzenie nieważności rozporządzenia rejestrującego przysporzyłoby członkom korzyść uzasadniającą ich interes prawny. Z tego względu skarga jest dopuszczalna. Z tego samego względu jest ona zasadna. Sporna informacja została bowiem zaakceptowana przez niderlandzkich wnioskodawców. Tak więc Komisja postąpiła błędnie, nie przedstawiając jej pomimo tej okoliczności.

Zarzut drugi: Wnoszący odwołanie podniósł, że w przeszłości jego członkowie realizowali w Niderlandach dostawy mleka, z którego mogły być zgodnie z prawem wytwarzane sery gouda i edam i które prawdopodobnie było przetwarzane w procesie produkcji tych serów. Sąd nie wyciągnął stąd wniosku o istnieniu interesu prawnego. W istocie rozumowanie to jest błędne z punktu widzenia stanu faktycznego. Sąd dopuścił się zatem przeinaczenia faktów, gdyż podniesiony argument jest prawidłowy. Ponadto w ocenie Sądu sprzeciw i skarga nie zostały wniesione na rzecz „producentów mleka”. Także i ten wniosek jest wynikiem przeinaczenia faktów, zważywszy że sprzeciw został wniesiony przez członków wnoszącego odwołanie, ponieważ zajmowali się oni przetwórstwem mleka (mleko sprzedawane w Niderlandach było mlekiem przetworzonym) oraz sprzedają mleka lub serów.

Zarzut trzeci: Sąd stoi na stanowisku, że oddalenie sprzeciwu nie oznacza, iż po stronie samego wnoszącego odwołanie istnieje interes prawny. W sensie prawnym sprzeciw nie został bowiem wniesiony przez wnoszącego odwołanie ale przez Republikę Federalną Niemiec. Nie jest to zgodne ze stanem prawnym na gruncie rozporządzenia podstawowego (WE) nr 510/2006⁽²⁾ oraz, w przeciwieństwie do tego, co twierdzi Sąd, kwestia ta nie została jeszcze przezeń rozstrzygnięta w odniesieniu do rozporządzenia podstawowego. Między rozporządzeniem podstawowym nr 510/2006 a poprzedzającym je rozporządzeniem (EWG) nr 2081/92⁽³⁾ istnieją różnice, których Sąd nie zbadał i które w każdym razie skutkują tym, że pod rządami rozporządzenia podstawowego podmioty wnoszące sprzeciw, takie jak wnoszący odwołanie, dochodzą swych własnych praw do sprzeciwu.

Zarzut czwarty: Sąd nie zgadza się z argumentacją wnoszącego odwołanie, że niebieskie oznakowanie odnoszące się do ChOG Unii przysparza niderlandzkim producentom korzyść konkurencyjną względem członków zrzeszonych w organizacji wnoszącego odwołanie. Stanowisko to jest błędne. Korzyść konkurencyjna istnieje i uzasadnia ona interes prawny, jaki członkowie zrzeszeni w organizacji wnoszącego odwołanie mają w stwierdzeniu nieważności rozporządzenia rejestrującego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317, s. 22.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 93, s. 12).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 208, s. 1).

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 października 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Rumunii, interwenienci: Republika Estonii, Królestwo Niderlandów

(Sprawa C-405/13)⁽¹⁾

(2015/C 016/32)

Język postępowania: rumuński

Prezes wielkiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.
